

nél s a jegyzések nagyrésze a kis tőkékből került ki.

Makó város képviselő testülete esütőtörök délelőtti tartott közgyűlésén elhatározta, hogy 100.000 koronát jegyez a hadikölcsönre.

Temesvárról jelentik: Joanovich Sándor kormánybiztos, főispán tízezer koronát jegyezt a hadikölcsönből. További jegyzések a Temesvári Bank és Kereskedelmi Részvénytársaságnál: Hollósy Gyula dr. vármegyei főjegyző 10.000, Bobb Illés dr. árvaszéki elnök 6000 korona.

Kaposvárról jelentik: A nagyobb pénzintézeteknél e hó 16-tól máig a következő összegeket jegyezték: Somogy megyei takarékpénztár: 590.000 K, kaposvári takarékpénztár 150.000 K, gazdasági és ipari takarékpénztár 250.000 K, dunántúli agrárbank 400.000 K, néptakarékpénztár 240.000 K kaposvári hitel-szövetkezet 40.000 K, kiscgazda és kisiparos takarékpénztár 19.500 korona.

Ószény temesmegyei község románajku képviselőtestülete **Réti** József segédjegyző indítványára tizenötezer korona jegyzését határozta el a hadikölcsönből.

Deszk község nagyrészt szerb ajku képviselőtestülete **Jankovich** Béla jegyző indítványára elhatározta, hogy 40.000 koronát jegyez a hadikölcsönből.

HIREK

0000

Tisza gróf ünneplése Berlinben.

(Saját tudósítónktól.) Tisza István miniszterelnök ma délelőtti titkára, **Latinovics** Endre dr. kíséretében Berlinbe érkezett. A magyar szalonkocsi a rendes berlini gyorsvonathoz volt csatolva, amely egy kis késéssel érkezett meg a német fővárosba. A pályaudvaron az osztrák-magyar nagykövetség részről **Khuen-Héderváry** gróf nagykövetségi titkár fogadta a miniszterelnököt és közölte vele, hogy nagykövetségünk, **Hohenlohe** Gottfried herceg dinnerre várja. A dinneren a miniszterelnökön és titkárán, **Latinovics** dr.-on kívül a nagykövetség tagjai vettek részt. A dinner egy előkelő szállóban volt, minthogy a csak nemrég Berlinbe kinevezett nagykövetnek szállása még nincs berendezve.

Délután több látogatást tett, majd egyet-mást bejárta gróf Tisza. **Hohenlohe** nagykövet kíséretében megjelent a német külügyi hivatalban, ahol **Zimmermann** külügyi államtitkárral, **Jagow** államtitkár helyettesével tanácskozott. Este hat órakor báró **Haymerle** nagykövetségi tanácsos kíséretében elutazott Berlinből Kölnön át a német főhadiszállásra.

Tegnap este **Vilmos** német császár is visszaérkezett a főhadiszállásra.

A magyar miniszterelnök látogatását **Vilmos** császárnál egész Németországban nagy rokonszenvvel fogadják. — Tiszának Berlinben való szereplése ünnepi jelleget öltött.

A magyar miniszterelnök két napig marad a német főhadiszálláson. Visszatérte után Bécsben koronatanács lesz, öfelsége elnökletével, amelyen Tisza gróf be fog számolni uralkodónknak. A jövő héten aztán visszaérkezik Budapestre a miniszterelnök.

— **Román lapok Tisza nemzetiségi akciójáról.** Román lapok folytatják elismerő nyilatkozataikat Tisza akciójáról. A balázs-jalvai **Unineu** szerint az utóbbi évtizedekben nem voltunk hozzászokva egy magyar miniszternek ennyire bátor fellépéséhez. E lap szerint most már nem létezik olyan ok, mely a békés szándékától eltéríthetné a magyar kormányt. A lugosi **Drapelul** ezt írja: A jelenlegi körülmények nem engedik meg, hogy részletkérdésekbe bocsátkozzék; mert

a rendkívüli állapotok bizonyos tartózkodást parancsolnak. Nem is akar rekriminálni és a jövőt illetően sem ámitja magát nagyon sanguinikus várakozásokkal, de konstatálhatja, hogy nagy felvilágosítási processzus van folyamatban, mely a román kérdés felvilágosításához mindenesetre sokban hozzá fog járulni.

— **A német főhadiszállásmester halála.** A Wolff-ügynökség jelenti: A főhadiszállásról jelentik: **Voigts-Rhetz** vezérőrnagy főhadiszállásmester november 19-ére virradó éjjel szívészélhűdés következtében meghalt. Utódját még nem nevezték ki.

— **Az első hó.** November 20-át irunk csak még; hivatalosan ősz utoljára járunk és máris megérkezett az első hó. Délután öt órakor lágy pihék kezdtek szállingózni és puha fehér takaró rakodott le a fák csupasz ágaira. Az első hó azonban rövid életű volt, mint a tiszavirág; halkan terült végig az aszfalton és gyorsan elolvadt. Estefelé már csak szürke, szomorú pocsolya jelezte az utcákon, hogy a tél közeleg és eljött az első hó.

— **Szabadon bocsátott bolgár hadifoglyok.** Szófiából jelentik: Tegnap mintegy ötven bolgár érkezett ide, akik a galíciai határon kerültek az osztrák-magyar seregek hadifogságába, de most szabadon bocsátották őket. A bolgárok, akik bolgár alattvalók, Oroszországban kerteszkedtek és a háború kitörésekor erőszakkal sorozták be őket az orosz hadseregbe.

— **Új népiskolai igazgatók.** **Jánossy** Gyula királyi tanfelügyelő a mai napon a Szeged belvárosi elemi népiskolához **Kövessey** Józsefet, a felsővárosi Szentgyörgyi iskolához **Szász** Gyulát, az alsóvárosi iskolához pedig **Laiber** Józsefet az igazgatói teendőik végzésével véglegesen megbízta.

— **A központi bizottság ülése szerdán lesz.** Az alábbi sorok közlésére kértek fel bennünket: Közbejött akadályok miatt a központi bizottság vasárnapi (november 22) rendes ülése elmarad. A legközelebbi ülést szerdán, november 25-én délelőtti 11 órakor tartjuk meg a székhelyi bizottsági termében. **Bokor** Pál, polgármester helyettes, a központi bizottság h. elnöke.

— **A munkásokért.** A Munkaközvetítő Bizottság azt észleli, hogy a tél kezdetével a munkaalkalmak és így a munkások keresete megcsökkent. Éppen ezért körlevélben fordult az összes szegedi munkaadókhoz, hogy minden munkaalkalmat a Munkaközvetítő Bizottság irodájában (kereskedelmi és iparkamara, telefon: 785.) jelentésenek be. A közvetítés teljesen díjtalan. A keresetnélküli és munkanélküli munkásokkal szemben első sorban a munkaadóknak, de általában az egész társadalomnak kötelességei vannak, annyival inkább, mert a keresetnélküliség oka ezáltal teljesen kívül áll a munkásokon, mert hiszen azt tudvalevőleg a hadiállapot okozta. De tekintve ettől a humánus felfogástól, az ésszerűség is azt diktálja a társadalomnak, hogy a saját érdekében adjon munkát a munkakeresőknek, mert ellenkező esetben az a helyzet állhat elő, hogy a munkások nem munkát, hanem segílyt kérni jönnek. Éppen ezért: a munkaalkalmak központi nyilvántartása szempontjából igen fontos, hogy a munkaadók, különböző üzemek, vállalatok, hivatalok, sőt egyesek is, minden munkaalkalmat közöljenek a Munkaközvetítő Bizottsággal.

— **Halálra ítélt rablógyilkos a szegedi tábla előtt.** A szegedi ítélőtábla feljebbviteli tanácsa ma délelőtti egy halálraítélt rablógyilkos bűnpörét tárgyalta. **Julius** 24-ről 25-ikére virradó éjjel Nagybecskerekben meggyilkolták és kirabolták **Wilhelm** János kocsimárost és a feleségét. Több napi nyomozás után elfogták Titelen a rablógyilkost **Pillár** Ignác 26 éves társai születésű, temesvári mészáros segéd személyében. **Pillárt** a nagybecskereki törvényszék szeptember 26-án

kötél általi halálra ítélte. A halálos ítélet ellen a vádlott felebbezett és így került az ügy ma a tábla elé. **Biró** Vilmos táblabíró referálta a bűnügyet, a vádlottat **Grüner** István dr. ügyvéd védte. Mivel a törvényszék elmulasztotta a vádlott elmebeli állapotát megvizsgáltatni, a védő kérte, hogy a tábla rendelje el a vizsgálatot. Hosszas tanácskozás után a tábla helyt adott a védő kérelmének és elrendelte **Pillár** elmebeli állapotának a megfigyelését. A vádlottat most felszállítják Budapestre, ahol az országos igazságügyi tanács véleményét mond róla, aztán ismét a szegedi tábla elé kerül az ügy.

— **Halálozás.** **König** László az északi határon szerzett megbetegedés után Kassán 26 éves korában elhunyt és ott folyó hó 11-én eltemették. **König** Salamon szegedi nyomdatulajdonos a fiát gyászolja az elhunytban.

— **A föltámadt halott.** Debrecenből írják: **Vilmányi** János dusszagdag fiatal polgár a háború elején bevonult katonának és mint egyik debreceni ezred altisztje harcolt az északi határon. Mintegy három hét előtt **Vilmányi** felesége értesítést kapott, hogy férje elesett. Az értesítés azt is megjelölte, hogy hol temették el. A család egy debreczeni temetkezési vállalkozó útján Galiciából hazavitette a halottat, melyet leölmozdított koporsóban Debreczenbe szállított. Nagy pompával eltemették **Vilmányi** Vilmost s a család mely gyászt öltött. A minap az éjszakai órákban erősen zörgették **Vilmányiék** Csapó-utcai házának ablakát. Együtt volt a család: az elhunyt édesapja, anyja, felesége és gyermekei. A zörgetésre kiszóltak!

— Ki van oda künn?

— Én vagyok, János, eresszetek be.

A család megrendülve, de hitetlenül hallotta a szavakat. **Vilmányi** János hiába döngötte az ablakot, hiába verte a kaput, nem eresztették be. Majd átment a szomszédokhoz, akiknek méltatlankodva panaszkodott. A szomszédok elmondták, hogy mi az oka a családnak különös viselkedésének. **Vilmányi** a szomszédban maradt és reggel épen át akart menni a lakásába, amikor a felesége átjött a szomszédokhoz. Leírhatatlan volt az öröm, hogy az elszáratott és eltemetett férj újra megkezdte. A rejtelen és kiderült nemcsokára. Az ezredben ugyanis két **Vilmányi** szolgált. Tévedésből küldték a halotti értesítést a debreczeni családnak a biharmegyei **Vilmányi** család helyett, amelynek tagja tényleg meghalt.

Hindenburg tábornagy.

Berlin, november 18. Hindenburg tábornok fényes győzelme Berlinben óriási örömet keltett. A házak diadalmas zászlódszben üljonganak és a kerületi főparancsnokság rendelkezése az összes iskolák aznap nem tartottak előadást. A berlini lapok ünneplik Hindenburg ez újabb ragyogó fegyvertényét és lelkesedéssel üdvözlük a kiváló hadvezér derék seregeit is. Hindenburg neve ma kiválóan aktuális és így nem lesz talán érdektelen róla egyet-mást följegyezni. Különösen érdekes az, amit a **Nationale Rundschau** hasábjain **Pochhammer** Pál alezredes jegyez fel Hindenburgról, amikor **Pochhammer** még a katonai akadémián működött, mint a védelem és megerősítés tudományának előadója és mint ilyen, tanítója volt Hindenburgnak, az akkor még fiatal, kezdő hadnagynak.

— Hindenburg előtt, — írja **Pochhammer**, — állandóan ott lehetett látni egy vezérkari térképet, amelyet, — ha az előadó tanár magyarázata nem érdekelt, — kitartóan tanulmányozgatott. Szerettem figyelni ezt a kis „Moltke-körzöt”, amint térképen hadállásokat rajzolgatott és plajbászával szüntelenül parancsokat és rendeleteket, utasításokat írogatott. Föltettem magamban, hogy szigorúan fogom kezelni ezt az elkészített gyakorlati embert és ezért elhatároztam, hogy előbb tanítványommá, majd munkatársammá nevelem. Szerencsém volt, mert tervem sikerült. Sok kivihetetlennek látszó feladattal bízta meg és ő addig gondolkozott rajta, addig ter-